

ja se pead tona ka väga ette jätma ja lõpetada sinna vihe.
 reatlik alama. Et nad minek maha. Harpi lannamud ka
 rikas keratse juure ja maida tekersta kaas pealt ära ja kuning,
 juurest kolm jalga altu poolt tütter tar mõnend väga. Edmest
 in ja maid etud jõe lõpe sinu allinud ta alh kiriku läbi, aga tõe
 sinna kohuli mada, jst tona ei ole ta mitte teadnud talle
 mis ka alati kaane sinna koltakustu kaane alla uatama. Ku
 kus ta minud kerkus peab libimaks jooksud ta jalle poolt peale
 allitud ja pooli peale lähed jst alh jst sinna. in ennoft ära
 katsu sinu kerkus minna. Lõpetanud aga ei midagi. Kõlle oja
 aga mis ka limgi mis all vägi teinud aga jstis kerkus kaane all
 tule. Enne ära jstis kaale vägi ja sininud kerkus. Kõige
 tona lõpe mis on ära lugema jstunud kuningas tütter poolt pall
 his minge wal kalcuifi allariidmahi ja koke kerkus juure tona
 kus teil jnni alati kunki ukkallile. Kõll jstunud ta kerkust
 papp peab tulema, kes teid tõe vägi sammata, aga ei ole
 paari kaulatalt. Pea aga minu jstnud. Kõll alhasedanud ta tõe
 jstus meele ja minud jstus aga pais ei ole ennoft. Kõige
 tona liinud ka kerkus jstus kinnis kaane kinnis kuningas tütter
 ja maitud peab ^{peagi} poolt kolm vägi meele tona, et aga ta talle